

Impunes

Divendres els participants en el Correllengua de Gandia van haver de plantar cara a un grup d'una dotzena de feixistes que van provar de rebentar l'acte i van acabar protegits per la policia, amb tot el zel imaginable. I dissabte a Alacant centenars de persones van recordaar Miquel Grau, el jove del Moviment Comunista assassinat el 1977 quan enganxava cartells en favor de l'estatut. Entre una agressió i l'altra hi ha trenta anys d'impunitat que els valencians coneixem massa bé. D'impunitat i de complicitats que sembla que no tenen fi.

Divendres els participants en el Correllengua de Gandia van haver de plantar cara a un grup d'una dotzena de feixistes que van provar de rebentar l'acte i van acabar protegits per la policia, amb tot el zel imaginable. I dissabte a Alacant centenars de persones van recordaar Miquel Grau, el jove del Moviment Comunista assassinat el 1977 quan enganxava cartells en favor de l'estatut. Entre una agressió i l'altra hi ha trenta anys d'impunitat que els valencians coneixem massa bé. D'impunitat i de complicitats que sembla que no tenen fi. Quan s'escriu la història de la transició sempre es passa de puntetes sobre la molt més que dura transició valenciana. Les agressions de l'extrema dreta han estat tan habituals al País Valencià que ja no són ni notícia. De l'assassinat de Miquel Grau al de Guillem Agulló, de les bombes contra Manuel Sanchis Guarnier o Joan Fuster a les dotzenes de petites agressions que cada setmana es produeixen, a mans dels ultres espanyolistes o blavers, que ara ja són la mateixa cosa o a mans de la policia directament. A vegades és inconcebible que una democràcia europea pugui comportar-se com la democràcia espanyola al País Valencià. He de recordar, per exemple, que mai, mai!, ningú no ha trobat cap prova per a inculpar ningú del doble atemptat contra la casa de Joan Fuster del 1981, amb dues explosions pensades per a matar el més important dels intel·lectuals valencians de la història? Han passat vint-i-sis anys i la policia encara avui no sap res d'aquestes bombes, sobre qui les va posar o per quin motiu les van adreçar a Fuster. Sorprenent? Jo diria una altra cosa... Però la cosa més greu és que no es tracta d'una anècdota. Trenta anys després, i havent passat tota mena de governs pel Palau de la Generalitat i per la Moncloa, no hi ha cap canvi substancial. Ningú, ni del PSOE ni del PP, no ha mogut ni un sol dit per canviar aquesta situació anormal, ni tan sols per aconseguir que la policia del 2007 sembla una cosa diferent de la del franquisme. I això, aquesta unanimitat d'objectius que agermana Lerma amb Camps i Zaplana, parla tota sola de la importància que el vell Regne té per al projecte nacional espanyol. Cosa que alguna gent del Principat, per cert, sembla que no entenga de cap de les maneres.

8 octubre 2007

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)